

בידיה להשבר משלטונם אלה ואלה.

בא ראה, הרי נאמר שכל עשר המכות שעשה הקדוש ברוך הוא במצרים, הפל היה יד אחת, שהשמאל כלולה בזמין. שעשר האצבעות כלולות זו בזו, פנגד עשר אמירות שהקדוש ברוך הוא נקרא בהם אחר כך. פנגדו של הכל זה של הים חזק וגדול ושולט, כמו שנאמר והאחרון הכביד. זהו שכתוב מרפבת פרעה וחילו ירה בים וגו'. ולעתיד לבא עתיד הקדוש ברוך הוא להרג אוכלוסים וקונטרסין וקלטרולסין של אדם. זהו שכתוב (ישעיה סג) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה.

מרפבת פרעה וחילו ירה בים. רבי יצחק פתח, (ירמיה י) לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה ויצא רוח מאצרתיו. הרי שנינו, שבעה רקיעים עשה הקדוש ברוך הוא, ובכל רקיע ורקיע כוכבים קבועים שרצים בכל רקיע ורקיע, ומעל כלם ערבות.

וכך רקיע ורקיע הלוכו מאתם שנה, ורומו חמש מאות שנה, ובין רקיע לרקיע חמש מאות שנה. והערבות הזה הלוכו בארכו אלף וחמש מאות שנה, ורחבו אלף וחמש מאות שנה, ומזיוו מאירים כל אותם רקיעים.

והרי שנינו, מעל לערבות רקיע החיות. הפרסות של החיות הקדושות ורומם - ככלם. מעליהם קרסלי החיות ככלם. שוקי החיות ככלם. ארפפי החיות ככלם. ירכי החיות ככלם. עגבי החיות ככלם. וגוף החיות ככלם. פנפיהם ככלם, והצואר שלהם ככלם. ראשי

דחיות, ככלהו. ירכין דחיות, ככלהו. עגבי דחיות, ככלהו. וגופא דחיות

בידהא, לאתברא משולטניהון, אלין ואלין. תא חזי, הא אתמר דכלהו עשר מחאן דעבד קדשא בריה הוא במצרים, כלא הוה ידא חדא, דשמאלא אכליל בימינא. דעשר אצבעאן פלילין דא בדא, לקבל עשר אמירן, דקודשא בריה הוא אתקרי בהו לבתר. לקבליה דכלא האי דיקמא, תקיף ורב ושליטא. כמה דאת אמר, (ישעיה ח) והאחרון הכביד. הדא הוא דכתיב מרפבות פרעה וחילו ירה בים וגו'. ולזמנא דאתי, זמין קדשא בריה הוא לקטלא אכלוסין וקונטרסין וקונטרסין וקלטרולסין דאדום הדא הוא דכתיב, (ישעיה סג) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה.

מרפבות פרעה וחילו ירה בים. רבי יצחק פתח, (ירמיה י) לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה ויצא רוח מאצרתיו. הא תנינן, שבעה רקיעין עבד קדשא בריה הוא, ובכל רקיעא ורקיעא ככבין קביעין, ורהטין בכל רקיעא ורקיעא, ולעילא מפלהו ערבות.

וכך רקיעא ורקיעא בהלוכו מאתן שנין, ורומיה חמש מאה שנין. ובין רקיעא ורקיעא, חמש מאה שנין. והאי ערבות הלוכו באורכיה, אלף וחמש מאה שנין. ופותיה, אלף וחמש מאה שנין, ומזיוא דיליה, נהרין כל אינון רקיעין.

והא תנינן, לעילא מערבות, רקיע דחיות. פרסות דחיות קדישין ורומהון, ככלהו. לעילא מנהון קרסולין דחיות ככלהו. שוקי החיות, ככלהו. ארפובין דחיות, ככלהו. ירכין דחיות, ככלהו. עגבי דחיות, ככלהו. וגופא דחיות

החיות ככלם. מה זה כמו כלם?
כנגד כלם.

וכר איכר ואיכר שבחיות כנגד
שבועה תהומות, וכנגד שבועה
היכלות, וכנגד מן הארץ לרקיע,
וכנגד מרקיע לרקיע, והשעור של
כלם ורומם עשרים וחמשה אלף
חלקים משעורו של הקדוש ברוך
הוא, כמו שבארנו.

ועוד רקיע אחד למעלה מן קרני
החיות, שכתוב (יחזקאל א) ודמות
על ראשי החיה רקיע. מלמטה

כמה מרפבות, בימין ובשמאל.
מתחת לים שרונים כל דגי הים
ושטים, מתכנסים בארבע בזוים,
יורדים בדרגותיהם, וכל
המרפבות נקראות בשמות.
מתחת אלה הולכים ושטים אותם
קטנים, דרגות על דרגות, שכתוב
(תהלים קד) זה הים גדול ורחב ידים
שם רמש ואין מספר חיות קטנות
עם גדולות. והרי בארנו הדברים.

מצד שמאל התחתון ממשל
הצד האחר, ואחוזים מאותם
שלמעלה, ויורדו להשבר מכח
החזק הקדוש, כמו שבארנו
מרפבת פרעה וחילו וגו'. ימינה
ה' נאדרי בכח. אמר רבי שמעון,
בשעה שהבקר מאיר והאילת
עומדת במקומה, מתעברת
בצדה, ונכנסת למאיתם היכלות
של המלך. האדם שמשדל
בחצות הלילה בתורה, בשעה
שמתעוררת רוח צפון (ותשוקת
האילת) וכואבת האילת להתעורר
בעולם, בא עמה לעמד לפני
המלך, בשעה שמאיר הבקר (ואותו
אדם מתפלל תפלתו וליחד השם הקדוש בראוי)

מושכים עליו חוט של חסד.
מסתבר ברקיע, שורה עליו אור

מלפא, בשעתא דנהיר צפרא (ס"א והוא בר נש צלי צלותיה וליחד שמה קדישא ברא יאות)

משכין עליה חד חוטא דחסד.

מסתבר ברקיעא, שריא עליה נהירו דסכלתנו דדעתא קדישא, ומתעטר

ככלהו. גרפייהו, ככלהו. וצואריהו, ככלהו.
ראשי החיות, ככלהו. מאי ככלהו. כקבלי
כלהו.

וכר שייפא ושייפא דבחיות, לקבל שבועה
תהומין, ולקבל שבועה היכלין ולקבל
מארעא לרקיעא. ולקבל מרקיעא לרקיעא,
ושיעורא דכלהו ורומהון עשרין וחמשה
אלפין חולקין, משיעורא דקודשא בריך הוא,
כמה דאוקימנא.

ועוד רקיעא חד לעילא, מן קרני החיות,
דכתיב, (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה
רקיע. מלרע כמה רתיכין, בימינא ושמאלא.

מתחות ימא שראן כלהו נוני ימא, ושטאן,
אתכנפו בזויהון ארבע, נחתין
בדרגיהו, וכלהו רתיכין אקרון בשמהן.
מתחות אלין, אזלין ושאטין אינון זעירין,
דרגין על דרגין, דכתיב, (תהלים קד) זה הים גדול
ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות
עם גדולות. והא אוקימנא מלי.

מסטר שמאלא תתאה, קוזמיטא סטרא
אחרא ואחידן מאינון דלעילא,
ונחתו לאתברא מחילא תקיפא קדישא. כמה

דאוקימנא, מרפבת פרעה וחילו וגו'. (שמות ט"ו)
ימינה יי' נאדרי בכח. אמר רבי שמעון,
בשעתא דצפרא נהיר, ואילתא קיימא
בקיומה, אתעברת בסטרהא, ועאלת במאתן

היכלין דמלפא. בר נש דאשתדל (דף נ"ז ע"א)
בפלגות ליליא באורייתא, בשעתא דאתער
רוחא דצפון, (ס"א ותיאובתא דאילתא) וכאיבת אילתא
לאתערא בעלמא, אתי עמה לקיימא קדם

מלפא, בשעתא דנהיר צפרא (ס"א והוא בר נש צלי צלותיה וליחד שמה קדישא ברא יאות)

משכין עליה חד חוטא דחסד.

מסתבר ברקיעא, שריא עליה נהירו דסכלתנו דדעתא קדישא, ומתעטר

ההשפלה של דעת הקדושה, ומתעשר בו האדם, וכלם פוחדים ממנו. אז האדם הזה נקרא בן לקדוש-ברוך-הוא, בן היכל המלך. נכנס לכל שערי, ואין מוחה בידו. בשעה שקורא להיכל המלך, פתוב עליו (תהלים קמה) קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת. מה זה באמת? כמו שבארנו, (מיכה ז) תתן אמת ליצקב, שיודע ליחד את השם הקדוש בתפלתו (בעולם) פראוי, וזו עבודתו של (השם) המלך הקדוש.

ומי שיודע ליחד את השם הקדוש פראוי, מעמיד אמה יחידה בעולם, שפתוב (שמואל ב ז) ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. ועל זה בארנו, כל כהן שלא יודע ליחד את השם הקדוש פראוי, אין עבודתו עבודה, שהרי הפל תלוי בו, עבודה עליונה ועבודה תחתונה. וצריך לכוון לב ורצון פדי שיתברכו עליסגים ותחתונים.

כהוב (ישעיה א) כי תבאו לראות פני. כל אדם שבא ליחד את השם הקדוש, ולא מתפונ בו בלב ורצון ויראה פדי שיתברכו בו עליונים ותחתונים, זורקים את תפלתו החוצה, וכלם מכריזים עליו לרע. והקדוש ברוך הוא קורא עליו, כי תבאו לראות פני.

כי תבאו לראות היה צריך להיות! מה זה לראות פני? אלא כל פני המלך הללו גנוזים בעמק (במקום) אחר החשכה (ישתחשף סתרו וכל וכו'), וכל אותם שיודעים ליחד את השם הקדוש פראוי מתבקעים כל אותם כתלי החשכה, ופני המלך נראים ומאירים לכל. וכשהם נראים ומאירים, כל העליונים והתחתונים מתברכים, ואז נמצאות ברכות בכל העולמות, ואז פתוב לראות פני.

פני. אלא כל אינון אנפין דמלפא, טמירין בעמקא (נ"א באתר) לבתר חשוכא (ס"א ושת חשף סתרו וכל וכו') וכל אינון דיידעין ליחדא שמא קדישא כדקא יאות מתבקעין כל אינון פותלי חשוכא, ואנפין דמלפא אתחזיין, ונהרין לכלא. וכד אינון אתחזיין ונהרין, מתברכין פלא עלאין ותתאין. פדין ברפאן אשתכחו בכלהו עלמין, וכדין פתיב לראות פני.

ביה בר נש, ודחלין מניה פלא. פדין האי בר נש אקרי ברא לקודשא בריך הוא, בר היכלא דמלפא. עאל בכל תרעוי, לית דימחי בידיה.

בשעתא דקרי להיכלא דמלפא, עליה פתיב, (תהלים קמה) קרוב יי' לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת. מאי באמת. פמה דאוקימנא, (מיכה ז) תתן אמת ליצקב, דיידע ליחדא שמא קדישא בצלותיה (נ"א בעלמא) כדקא יאות. ודא פולחנא דמלפא (נ"א דשמא) קדישא.

ומאן דיידע ליחדא שמא קדישא כדקא יאות, אוקים אומא יחידא בעלמא, דכתיב, (שמואל ב ז) ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. ועל דא אוקימנא, כל כהן דלא ידע ליחדא שמא קדישא כדקא יאות, לאו פולחניה פולחנא. דהא כלא ביה תליא, פולחנא עלאה, ופולחנא תתאה. ובעי לכוונא לפא ורעותא, בגין דיתברכו עלאי ותתאי.

כתיב (ישעיה א) כי תבאו לראות פני. כל בר נש דאתי ליחדא שמא קדישא, ולא אתפון ביה בלבא ורעותא ודחילו, בגין דיתברכו ביה עלאי ותתאי, רמאן ליה צלותיה לבר, וכלא מכריזי עליה לביש. וקודשא בריך הוא קרי עליה כי תבאו לראות פני.

כי תבאו לראות מיבעי ליה, מאי לראות

מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיְדְּכֶם, מָאִי קָא מַיִירִי. אֲלָא
מָאן דְּאִתִּי לִיחַדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
בְּעֵי לִיחַדָּא מְסֻטְרָא דְזֹאת. פְּמָה דְכְּתִיב, (ויקרא
טו) בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ. בְּגִין דִּיזְדוּוּגוּן
פְּחָדָא, אֵינּוּן תְּרִין: צְדִיק וְצַדִּיק, בְּזוּוּגָא חָדָא.
בְּגִין דִּיתְבָּרְכוּן פְּלָא מַנְיָהּ וְאֵלִין אַקְרוּן
חֲצָרָךְ, פְּמָה דְכְּתִיב, (תהלים סה) אֲשֶׁרִי תִבְחַר
וּתְקַרֵב יִשְׁכֵּן חֲצָרָךְ.

וְאִי אִיהוּ אִתִּי לִיחַדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא, וְלֹא
יִתְפָּוּן בֵּיהּ בְּרַעוּתָא דְלִבָּא, בְּדַחֲלוּ
וּרְחִימוּ. קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר, מִי בִקֵּשׁ זֹאת
מִיְדְּכֶם רְמוּס חֲצָרִי. זֹאת וְדָאִי, דְהָא לֹא
אֲשֶׁתְּכַח בְּהוּ בְּרַפָּאן. וְלֹא דִי דְלֹא אֲשֶׁתְּכַחוּ
בְּהוּ בְּרַפָּאן, אֲלָא דְשָׂרְיָא בְּהוּ דִינָא וְאֲשֶׁתְּכַח
דִינָא בְּכֻלָּא.

תָּא חֲזִי, יְמִינָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַנְיָה
מִתְעָרִין פֶּל נְהִירוּ, פֶּל בְּרַפָּאן, וְכֹל חֲדוּ.
בֵּיהּ פְּלִיל שְׁמָא לֹא פְּמָה דְאִית בְּבֵר נֶשׁ יְמִינָא
וּשְׁמָא לֹא, וּשְׁמָא לֹא אֲתְּפִלִּיל בִּימִינָא, וְיְמִינָא
הוּא כְּלִיל פְּלָא. וְכֹד אֲתַעַר יְמִינָא שְׁמָא לֹא
אֲתַעַר עַמְיָה, דְהָא בֵּיהּ אֲחִיד וְאֲתְּפִלִּיל.

וְתָא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְאָרִים בֵּר נֶשׁ יְדִיהּ
בְּצִלוּתָא, מְכוּוּן בְּאֲצָבָעַן דִּילִיהּ לְעִילָא.
פְּמָה דְכְּתִיב, (שמות יז) וְהָיָה בְּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה
יְדוֹ וְגִבֵּר יִשְׂרָאֵל. דְהָא בִּימִינָא תְּלִיָא כְּלָא.
וְכְּתִיב (ויקרא ט) וַיִּשָּׂא אֶהְרֹן אֶת יְדוֹ, וְכְּתִיב חֶסֶר.
וְכִדִּין אֲתְּכוּוּן לְבָרְכָה לְעִילָא.

וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא חֲכִי, בְּשַׁעֲתָא דְאָרִים
יְמִינָא לְעִילָא, וְוִי לְהוּ לְתַתָּאִי, דְהָא
כֹּל סִיעֲתָא וְכֹל בְּרַפָּאן אֲסִתְּלִיקוּ מַנְיָהּ.
מְנַלְן. דְכְּתִיב נְטִית יְמִינָךְ תְּבַלְעֵמוּ אֶרֶץ. מָאִי
נְטִית יְמִינָךְ. פְּתַרְגוּמוֹ, אֲרִימַת יְמִינָךְ. מִיָּד
תְּבַלְעֵמוּ אֶרֶץ. וְכֹד יְמִינָא אֲשֶׁתְּכַח, שְׁמָא לֹא

מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיְדְּכֶם, מָה זֶה
אוֹמֵר? אֲלָא מִי שְׂבָא לִיחַד אֶת
הַשֵּׁם הַקֹּדֶשׁ הַעֲלִיּוֹן, צְרִיךְ לִיחַד
מְצַד שֶׁל זֹאת, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (ויקרא
טו) בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ.
כְּדִי שִׁיזְדוּגוּ כְּאֶחָד אוֹתָם הַשְּׁנַיִם,
צְדִיק וְצַדִּיק בְּזוּוּג אֶחָד, כְּדִי
שִׁיתְבָּרְכוּ הַכֹּל מֵהֶם, וְאֵלָה
נְקָרָאִים חֲצָרִיךְ, כְּפָתוֹב (תהלים סה)
אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵב יִשְׁכֵּן חֲצָרִיךְ.
וְאִם הוּא בָּא לִיחַד אֶת הַשֵּׁם
הַקֹּדֶשׁ, וְלֹא מִתְכַּוֵּן בּוֹ בְּרַצוֹן
הַלֵּב, בְּיִרְאָה וְאֶהְבָּה - הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר, מִי בִקֵּשׁ זֹאת
מִיְדְּכֶם רְמוּס חֲצָרִי. זֹאת וְדָאִי,
שְׁהִרִי לֹא נִמְצָא בְּהֶם בְּרַכּוֹת. וְלֹא
דִי שְׂלֵא נִמְצָא בְּהֶם בְּרַכּוֹת, אֲלָא
שְׁשֵׁרוּי בְּהֶם הַדִּין וְנִמְצָא דִין בְּכֹל.
בָּא רְאָה, מִימִינּוּ שֶׁל הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא מִתְעוֹרְרִים כֹּל הָאוֹרוֹת,
כֹּל הַבְּרַכּוֹת וְכֹל שְׂמֵחָה. בּוֹ פְּלוּל
הַשְּׂמָאֵל, כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּאֲדָם יְמִין
וּשְׂמָאֵל, וְהַשְּׂמָאֵל נִכְלָל בִּימִין,
וְהַיְמִין כּוֹלֵל אֶת הַכֹּל.
וְכִשְׂמִתְעוֹרֵר הַיְמִין, מִתְעוֹרֵר עִמּוֹ
הַשְּׂמָאֵל, שְׁהִרִי בּוֹ הוּא אַחוּז
וְכֹלֵל.

וְכָא רְאָה, בְּשַׁעֲתָא שְׂאָדָם מְרִים
אֶת יְדָיו בְּתַפְלָה וּמְכוּוּן
בְּאֲצָבָעוֹתָיו לְמַעְלָה, כְּפָתוֹב (שמות
יז) וְהָיָה בְּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יְדוֹ וְגִבֵּר
יִשְׂרָאֵל. שְׁהִרִי בִּימִין הַכֹּל תְּלוּי,
וְכְּתוּב (ויקרא ט) וַיִּשָּׂא אֶהְרֹן אֶת יְדוֹ,
וְכְּתוּב חֶסֶר, וְאִזּוּ מִתְכַּוֵּן לְבָרְךְ
לְמַעְלָה.

וְהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא פֶּךְ -
בְּשַׁעֲתָא שְׂמִרִים יְמִין לְמַעְלָה, אוֹי
לְתַתָּוִנִים! שְׁהִרִי כֹל הַסִּיעוּע, וְכֹל
הַבְּרַכּוֹת מְסִתְּלִיקִים מֵהֶם. מַנְיָן
לְנוּ? שְׂפָתוֹב נְטִית יְמִינָךְ תְּבַלְעֵמוּ
אֶרֶץ. מָה זֶה נְטִית יְמִינָךְ?
פְּתַרְגוּמוֹ, הַרְמַת יְמִינָךְ. מִיָּד
תְּבַלְעֵמוּ אֶרֶץ. וְכִשְׂמִינִי נִמְצָאֵת,
הַשְּׂמָאֵל נִמְצָא עִמּוֹ, וְאִזּוּ לֹא